

Protokół z V Posiedzenia Plenarnego Komitetu Nauk Weterynaryjnych i Biologii Rozrodu Polskiej Akademii Nauk w kadencji 2020-2023 w dniu 20 czerwca 2022r.

Piąte posiedzenie Komitetu Nauk Weterynaryjnych i Biologii Rozrodu Polskiej Akademii Nauk (KNWiBR PAN) w kadencji 2020-2023 odbyło się w formie stacjonarnej w Pałacu Staszica w dniu 20 czerwca 2022 roku.

W obradach udział wzięło 29 osób – w tym 28 stacjonarnie (kopia listy obecności w załączeniu) oraz jedna w formie zdalnej – spośród ogółu członków (50, w tym 10 wybranych w wyborach uzupełniających).

Do udziału w posiedzeniu zaproszono również Panią dr hab. Aleksandrę Pawlak, prof. uczelni z Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu (UPWr), która zaprezentowała wykład plenarny oraz Pana prof. dr hab. Michała Janka ze Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie (SGGW), który przedstawił propozycję KNWiBR PAN dotyczącą wpisania do Krajowych Inteligentnych Specjalizacji proponowanych obszarów związanych z weterynarią.

Program V Zebrania Plenarnego Komitetu Nauk Weterynaryjnych i Biologii Rozrodu PAN

1. Otwarcie obrad;
2. Wręczenie Medalu im. Michała Oczapowskiego Pani Prof. Barbarze Bilińskiej przez Przewodniczącego Kapituły Medalu prof. dr hab. Andrzeja Grzywacza;
3. Odczytanie decyzji o przyznaniu Medalu im. Michała Oczapowskiego Panu prof. dr hab. Romanowi Kołaczowi (za wybitny wkład w rozwój nauk weterynaryjnych) i Journal of Applied Genetics - Panu prof. dr hab. Markowi Świtońskiemu (za wybitny wkład w rozwój genetyki i genomiki) oraz Wyróżnienia II Wydziału PAN dla Zespołu Pani Prof. Agnieszki Waclawik z zespołem: dr Piotr Kaczyński, mgr Ewelina Goryszewska, mgr Monika Baryła, za osiągnięcie „Określenie mechanizmów zaangażowanych w interakcje maczyno-zarodkowe podczas wczesnej ciąży”;
4. Wykład plenarny: „Jak pies może pomóc w znalezieniu leku na raka? - aktualne osiągnięcia onkologii weterynaryjnej i porównawczej” dr hab. Aleksandra Pawlak, prof. UPWr Katedra Farmakologii i Toksykologii Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu;
5. Sprawozdanie z działalności Polish Journal of Veterinary Sciences (PJVS) - prof. dr hab. Mirosław Łakomy;
6. Bieżące aktywności KNWiBR PAN;
  - a) Dialog z Radą Narodowego Centrum Nauki (NCN) oraz wspólne aktywności NCN i KNWiBR PAN;
  - b) Ocena stanu dyscypliny;
  - c) Interdyscyplinarne Webinaria/Seminaria Komitetów Naukowych PAN: Syntetyczna Żywność, Rolnictwo Regeneracyjne; w planach Dobrostan zwierząt gospodarskich i Dobrostan zwierząt towarzyszących;
  - d) Strona internetowa, Facebook (FB);
  - e) Ocena Komitetu przez PAN;
  - f) Nowe inicjatywy: Idea Agencji Badań Weterynaryjnych (ABWet) przy Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi (MRiRW) oraz postulowane zmiany w Krajowych Inteligentnych Specjalizacjach (KIS): Krajowe Inteligentne Specjalizacje - on-line, prof. dr hab. Michał Jank;
7. Inne zagadnienia i wolne wnioski.

Posiedzeniu Komitetu przewodniczył prof. dr hab. Wojciech Nizański – Przewodniczący Komitetu Nauk Weterynaryjnych i Biologii Rozrodu PAN.

W pierwszej kolejności Przewodniczący powitał wszystkich uczestników zebrania – członków KNWiBR PAN: Prezydium oraz członków rzeczywistych i korespondentów PAN ze szczególnym uwzględnieniem osoby Prof. dr hab. Andrzeja Grzywacza – Przewodniczącego Kapituły Medalu imienia Michała Oczapowskiego.

Na wstępie, zgodnie z programem posiedzenia, prof. dr hab. Andrzej Grzywacz wręczył Pani prof. dr hab. Barbarze Bilińskiej medal im. Michała Oczapowskiego, po czym nastąpiły podziękowania od Prezydium KNWiBR PAN oraz pozostałych członków komitetu.

Przewodniczący komitetu poinformował zebranych, że medalem został wyróżniony również prof. dr hab. Roman Kołacz z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu (UMK).

W dalszej kolejności Przewodniczący komitetu Prof. Wojciech Niżański poinformował zebranych, że zgodnie z programem Pani dr hab. Aleksandra Pawlak zaprezentuje wykład plenarny zatytułowany „Jak pies może pomóc w znalezieniu leku na raka? – aktualne osiągnięcia onkologii weterynaryjnej i porównawczej”. Jednocześnie dodał, że Pani Prelegent reprezentuje Katedrę Farmakologii i Toksykologii Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. Następnie Przewodniczący komitetu przedstawił sylwetkę naukową Prelegentki, podkreślając bogatą współpracę z europejskimi ośrodkami naukowymi m.in. w Padwie i Mediolanie.

Pani dr hab. Aleksandra Pawlak w ramach prezentowanego wykładu, przedstawiła krótką charakterystykę tematyki onkologii weterynaryjnej ze szczególnym uwzględnieniem psów jako modelu w zakresie leczenia diagnostyki, a także profilaktyki. Prelegentka przybliżyła również rolę onkologii porównawczej we współcześnie prowadzonych badaniach naukowych przedstawiając istotne różnice gatunkowe dotyczące m.in. diagnostyki i terapii na poziomie klinicznym i molekularnym. Przedstawiła także uzasadnienie wykorzystania psów jako modelu w badaniach onkologicznych. Prelegentka zwróciła uwagę na podobieństwa nowotworów oraz procedur badawczych wykorzystywanych u ludzi i zwierząt. Przedstawione podczas wykładu badania własne dotyczyły wykorzystania hodowli tkankowych w poszukiwaniach nowych metod terapii chłoniaka u psów. W zakresie diagnostyki wprowadzono immunofenotypizację chłoniaków i białaczek u psów za pomocą cytometrii przepływowej. Wykazano w ten sposób wysoką częstotliwość występowania przewlekłej białaczki limfocytarnej u psów. Powyższe badania pozwoliły na nawiązanie szerokiej współpracy z innymi ośrodkami naukowymi oraz laboratoriami diagnostycznymi. Prezentowane przez Prelegentkę informacje były poparte wieloma wynikami badań własnych, które zostały opublikowane w czasopiśmie z listy Journal Citation Reports (JCR) o wysokim współczynniku oddziaływania – Impact Factor (IF). Prelegentka przedstawiła również najnowszy projekt – w który jest zaangażowana – dotyczący predylekcji związanych z płcią do występowania chłoniaków u psów. Podsumowując swoje wystąpienie Pani dr hab. Aleksandra Pawlak podkreśliła, że interdyscyplinarne podejście łączące próby badań w zakresie nowotworów u psów i ludzi jest przyszłością w rozwoju badań onkologicznych.

(Pełne nagranie prezentacji wykładu dostępne jest na stronie KNWiBR PAN w zakładce „wykłady plenarne”).

Przewodniczący, dziękując za przedstawienie wykładu Pani dr hab. Aleksandrze Pawlak, podkreślił wysoką wartość merytoryczną prowadzonych badań i formy prezentacji. Następnie prof. dr hab. Wojciech Niżański otworzył dyskusję zwracając uwagę na toczącą się debatę na temat zależności pomiędzy ryzykiem wystąpienia pewnych nowotworów a zabiegiem gonadektomii oraz stężeniem hormonów steroidowych.

Prof. dr hab. Tadeusz Frymus także zwrócił uwagę na istotę omawianych zagadnień w odniesieniu zarówno do psa jak i kota domowego. Wskazał, że koty przewyższają psy w zakresie częstotliwości zachorowań np. na białaczkę wirusową czy poinfekcyjne mięsaki.

W odpowiedzi na pytanie, Pani Prelegent stwierdziła, że koty również mogą pełnić rolę modelu biomedycznego, szczególnie w przypadku badań nad występowaniem mięsaków poinfekcyjnych. Pani dr hab. Aleksandra Pawlak podkreśliła, że ze względu na trudności związane z terapią onkologiczną kotów, psy są zdecydowanie lepszym modelem zwierzęcym.

Prof. dr hab. Anna Cywińska podkreśliła, że w medycynie człowieka wykorzystywany jest większy panel markerowy i zadała pytanie dotyczące immunofenotypowania nowotworów: „Czy w prowadzonych badaniach zastosowany zakres markerów do immunofenotypowania był wystarczający do określenia danego typu nowotworu?”.

W odpowiedzi na pytanie Pani dr hab. Aleksandra Pawlak stwierdziła, że wykorzystywane w badaniach przeciwciała były swoiste dla zwierząt, jakkolwiek w przypadkach wyników wątpliwych będą mogły być wykorzystane także markery stosowane u człowieka. Dotychczas nie było takiej potrzeby, ponieważ zastosowany panel jest na chwilę obecną wystarczający do różnicowania poszczególnych typów chłoniaków u psów.

Prof. Cywińska zapytała, czy przeciwciała swoiste dla człowieka są również przydatne w badaniach dotyczących psów i kotów.

W odpowiedzi na pytanie Pani Prelegentka podkreśliła, że tylko pojedyncze przeciwciała anty-CD79alfa działają u ludzi i psów. Pozostałe, czyli większość, jest swoistych dla określonych gatunków zwierząt oraz u ludzi.

Prof. dr hab. W. Niżański zapytał czy planowane jest prowadzenie badań populacyjnych między innymi, czy kastracja zwiększa ryzyko powstawania i rozwoju chłoniaka, i czy znane są Prelegentce dane z laboratoriów.

Pani dr hab. A. Pawlak podkreśliła, że zbierane są dane przypadków psów z Polski oraz innych krajów m.in. Austrii i Włoch. Zebrane próbki są typowane oraz jest w nich oznaczana obecność receptorów estrogenowych. Gromadzona jest również pełna historia kliniczna pacjentów.

Prof. dr hab. Wojciech Niżański podkreślił, że jest to bardzo ciekawe w kontekście debaty i odpowiedzi na pytanie „czy sterylizować czy nie i w jakich przypadkach rozważać sterylizację”.

W dalszej kolejności głos w dyskusji zabrała Pani prof. dr hab. Barbara Bilińska, która zwróciła się z pytaniem, czy Prelegentka mogłaby skomentować specyfikę oddziaływania estrogenów bez udziału receptorów błonowych.

Dr hab. Aleksandra Pawlak odpowiedziała, że oczywiście takie badania są aktualnie prowadzone z uwzględnieniem oceny ekspresji receptorów estrogenowych. W tym zakresie prowadzona jest pełna dokumentacja kliniczna pacjenta wraz z niezwykle istotnym wywiadem zawierającym dane związane z reprodukcją. Weryfikacja uzyskanych wyników prowadzona jest na poziomie mRNA.

Wobec braku dalszych głosów w dyskusji Przewodniczący KNWiBR prof. dr hab. Wojciech Niżański raz jeszcze podziękował Prelegentce za wygłoszony wykład i zaproponował przejście do drugiej części posiedzenia prosząc o przedstawienie sprawozdania z działalności czasopisma Polish Journal of Veterinary Sciences przez Redaktora Naczelnego prof. Mirosława Łakomego z Uniwersytetu Warmińsko – Mazurskiego w Olsztynie (UWM) .

W pierwszej kolejności głos zabrał dr hab. Michał Załęcki, prof. UWM w Olsztynie (Associate Editor), który w postaci prezentacji multimedialnej przedstawił dane statystyczne i bibliograficzne dotyczące czasopisma PJVS, w tym punktację Ministerstwa Edukacji i Nauki (MEiN), statystykę artykułów przysłanych, odrzuconych oraz opublikowanych do roku 2020. Podkreślił możliwość dostępu do artykułów on-line, wskaźniki JCR za rok 2020 (IF = 0,89 oraz pięcioletni IF = 1,231, liczbę cytowani – 1231 w roku 2020). Wskazał na istotny wzrost wskaźników Scimago Journal Rank (SJR) publikacji artykułów oraz dodał, że autorzy którzy publikują prace w czasopiśmie reprezentują ośrodki naukowe zlokalizowane na całym świecie w tym: USA, Europę, Japonię, Tajwan, Tajlandię, Afrykę i Australię. Podkreślił również, że od 1 grudnia 2021r. czasopismo uzyskało 100 pkt przyznawanych przez Ministerstwo Edukacji i Nauki. Następnie przedstawił statystykę w zakresie liczby przysłanych i opublikowanych artykułów w latach 2019-2020 (przysłano 551 artykułów, 52% odrzuconych, 36% opublikowanych, 12% nadal jest w systemie). Dodał, że średnia liczba publikowanych artykułów w kolejnych latach jest na zbliżonym poziomie i wynosi w 2020 r. – 81, 2021 r. – 74, 2022 r. – 42 artykuły. Dostęp do artykułów on-line jest bezpłatny, zarówno w bazie Pubmed, jak i na stronie czasopisma PJVS. Dodatkowo, system on-line, gdzie składane są manuskrypty do recenzji, funkcjonujący na stronie PJVS stanowi ułatwienie nie tylko dla aplikujących, ale także dla recenzentów, przesłanych do

czasopisma, artykułów. Podsumowując, przedstawił zalety tego systemu, takie jak np. 13 369 kont użytkowników oraz 1707 zgłoszonych artykułów.

W tym miejscu Przewodniczący komitetu prof. W. Niżański podziękował za syntetyczne przedstawienie sprawozdania i zainicjował dyskusję na temat poprawy efektywności wskaźników czasopisma, szczególnie IF. Dyskusja dotyczyła także sposobu pozyskiwania prac, zwłaszcza tzw. "wartościowych", gwarantujących wysoką cytowalność. Prof. W. Niżański podkreślił, że należałoby się zastanowić nad kryteriami wyboru odpowiedniego czasopisma, w którym potencjalny Autor planuje publikację pracy. Istotne jest opracowanie odpowiedniej strategii publikacyjnej, szczególnie dotyczącej wyboru czasopism z kwartyli Q1 – Q2 lub uwzględniania wyłącznie punktacji MEiN, która jest kluczowa przy ewaluacji ośrodków naukowych. Zasugerował również możliwość zmiany nazwy czasopisma Polish Journal of Veterinary Sciences na bardziej międzynarodową, a także wprowadzenie czasopisma do międzynarodowych grup edytorskich takich jak Elsevier, Springer lub innych, co niewątpliwie przyczyniłoby się do wzrostu współczynnika IF czasopisma.

W odpowiedzi na przedstawione sugestie dr hab. Michał Załęcki wskazał, że zmiana nazwy czasopisma może wpłynąć na wzrost zainteresowania, czego przykładem jest Bulletin of the Veterinary Institute in Pulawy. Natomiast w przypadku przystąpienia do wydawnictw komercyjnych, wiąże się to z dodatkowymi i często wysokimi opłatami.

Następnie głos zabrał Pan prof. dr hab. Jan Kotwica, który przedstawił wskazania i sugestie z posiedzenia Prezydium Komitetu Nauk Weterynaryjnych z 2012 roku, podczas którego dokonywano oceny czasopisma PJVS. Profesor poza pozytywnymi aspektami oceny, w tym IF na poziomie 0,5, oraz wyróżnienie redakcji medalem im. Michała Oczapowskiego, przytoczył główne wskazania, w tym:

- dążenie do konsekwentnego poszerzania liczby członków edytorów o członków zagranicznych,
- zwiększenie udziału recenzentów zagranicznych i zmniejszenie udziału recenzentów krajowych,
- zapraszanie autorów o uznanym dorobku do publikacji przeglądowych,
- wdrożenie elektronicznego systemu zarządzania manuskryptami. W tym miejscu dodał, że docenia aktualny wkład w utworzenie systemu on-line, ale widzi w nim pewne mankamenty, wskazując, że system jest nieporównywalny do funkcjonujących w komercyjnych wydawnictwach. Zasugerował również, że czasopisma odchodzą od podkreślania ich krajowego charakteru np. British Vet Journal, który zrezygnował z „British”, natomiast Bulletin Veterinary Institute in Pulawy zmienił nazwę na JVR.

Kontynuując prezentowanie zaleceń z posiedzenia Prezydium Komitetu Nauk Weterynaryjnych z 2012r., Prof. Kotwica wymienił również wskazanie do podpisania umowy z międzynarodowymi wydawnictwami, jak Elsevier czy Springer, oraz wprowadzenia np. czteroletniej kadencji zespołu Edytorów czasopisma, po której następowałaby wymiana 1/3 członków zespołu edytorskiego.

W odpowiedzi dr hab. M. Załęcki stwierdził, że pomimo wielu prób wysyłania i zapraszania naukowców reprezentujących zagraniczne ośrodki naukowe do recenzowania artykułów, w wielu przypadkach nie ma odpowiedzi zwrotnej, co bardzo utrudnia umiędzynarodowienie zespołu recenzentów. Natomiast w przypadku funkcjonowania system on-line, to w Jego opinii systemy do wysyłania manuskryptów i pracami nad nimi wykorzystywane przez komercyjne wydawnictwa są bardziej atrakcyjnie, ale każdy etap wygląda podobnie i nie ma wielkiej różnicy w tego typu systemach.

W tym miejscu głos zabrał również Redaktor Naczelny czasopisma PJVS, Pan prof. dr hab. Mirosław Łakomy, który podkreślił, że redakcja zwraca się do zagranicznych członków Editorial Board z zapytaniem czy są nadal zainteresowani współpracą z czasopismem i niestety, jak na razie, znaczna część rezygnuje z tej współpracy, m.in. ze względu na osiągnięcie wieku emerytalnego. Ponadto wielkim problemem jest także brak odpowiedzi od potencjalnych recenzentów, dlatego ich liczba jest ograniczona. Natomiast w przypadku usuwania z Editorial Board członków krajowych, należałoby te kwestie przedyskutować na szerszym panelu, chociaż osobiście uważa, że byłby to błąd ze strony redakcji i dlatego w chwili obecnej takie działania nie są prowadzone. Podkreślił

również, że niektórzy członkowie rady edytorskiej są bardzo aktywni i wysyłają do czasopisma swoje publikacje. Profesor Łakomy w dalszej części swojej wypowiedzi odniósł się do zmiany tytułu czasopisma, podkreślając, że powyższa uwaga wydaje się być słuszna i należałoby podjąć w tym kierunku działania.

Kolejny głos w dyskusji zabrał Prof. dr hab. Tadeusz Stefaniak dodając, że według jego opinii udział w Komitecie redakcyjnym powinien trwać do osiągnięcia wieku emerytalnego, a następnie jeśli ktoś chciałby dłużej sprawować tę funkcję, to jedynie będąc aktywnym członkiem komitetu.

W tym miejscu głos zabrał prof. dr hab. Jan Twardoń, który stwierdził, że podobne problemy obserwuje w przypadku Medycyny Weterynaryjnej – czasopisma Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych. Propozycja przeniesienia emerytowanych członków Rady programowej czasopisma do tzw. honorowych członków rady programowej niestety okazała się niemożliwa. Sugeruje zatem, aby wprowadzić kadencyjność takich zespołów edytorskich lub rad programowych czasopism.

Prof. dr hab. Sławomir Zduńczyk dodał, że należałoby zadać sobie pytanie „czy jesteśmy zadowoleni z tego, że takie czasopismo o profilu kliniczno-biologicznym jak PJVS ma porównywalne wskaźniki jak inne tego typu czasopisma np. niemieckie”. Zasugerował, aby dążyć do poprawy wskaźników czasopisma m.in. poprzez jego integrowanie z międzynarodowymi bazami danych. Podkreślił również, że na bazie własnych doświadczeń uważa, iż program on-line do pracy nad artykułami przesyłanymi do PJVS powinien ulec modyfikacji i wskazane byłoby wprowadzenie modułu przypominającego recenzentom o terminie przygotowania recenzji pracy.

W odpowiedzi na zawarte w wypowiedzi prof. Zduńczyka uwagi, dr hab. M. Załęcki przekazał, że prowadzone są prace nad usprawnieniem funkcjonowania systemu w postaci wdrożenia tzw. „remindera” dla recenzentów, ale wymaga to jeszcze dopracowania systemowego. Odnosząc się do zmiany tytułu czasopisma, głos zabrał Prof. dr hab. Maciej Ugorski, który zaproponował aby usunąć nazwę „Polish” i uwzględnić format typu „Advances in Clinical and Experimentat Veterinary Medicine”.

Także Prof. W. Niżański dodał, aby zmiana nazwy uwzględniła wyeliminowanie określenia „Polish” z tytułu czasopisma. Zaproponował ponadto stworzenie grupy roboczej, w której uczestniczyliby również członkowie komitetu, celem opracowania propozycji zmiany tytułu, przygotowania listy potencjalnych recenzentów zagranicznych wraz z ich pozyskaniem oraz opracowania działań w zakresie modyfikacji panelu edytorów i propozycją utworzenia panelu edytorów honorowych.

Prof. J. Kotwica dodał, że w przypadku Komitetu Redakcyjnego kadencyjność jest powszechnie stosowanym działaniem w wielu czasopismach. Zaproponował również przyjęcia stosownego regulaminu wprowadzającego kadencyjność Komitetu Redakcyjnego, którego skład powinien odwzorowywać potrzeby recenzentów czasopisma”.

Prof. M. Łakomy stwierdził, że wprowadzenie kadencyjności w przypadku KNWiBR PAN, spowodowałoby eliminację z Editorial Board niektórych członków komitetu, ze względu na osiągnięty już wiek emerytalny. Dodał również, że wielu członków Editorial Board swoją pracą i zaangażowaniem w rozwój czasopisma nie zasłużyli na to, aby potraktować ich kadencyjne. Reasumując, dodał że czasopismo jest w 50% własnością KNWiBR PAN, a w 50% UWM w Olsztynie, zatem jego redaktorzy są również wykonawcami sugestii komitetu, co może być np. poparte uchwałą KNWiBR PAN.

Prof. T. Janowski zaproponował, aby komitet opracował tego typu rozwiązania po uzyskaniu opinii wszystkich członków.

Dr hab. M. Załęcki dodał również, że w przypadku recenzentów zagranicznych problemem są sytuacje, kiedy potencjalny recenzent nie odpowie na maila. Nie wiadomo wtedy, czy maila nie otrzymał i czy zgodził się recenzować, co znacznie wydłuża czas opublikowania pracy.

Prof. M. Łakomy uzupełniając wypowiedź przedmówcy dodał, że wysyłanych jest czasem po kilka próśb do recenzentów i jeśli nie ma odpowiedzi to ostatecznie wysyłany jest mail z podziękowaniami. Problemem jest również znaczna grupa młodych osób ze stopniem dr hab.,

którzy mają wiedzę w bardzo ograniczonej specjalności i nie są w stanie podołać obowiązkowi recenzenta. Dodał również, że na początku działalności systemu prace były wysyłane zarówno do recenzentów polskich jak też zagranicznych (w 50%). Obecnie redakcja musiała się z tego wycofać ze względu na bardzo mały odsetek pozytywnych odpowiedzi od recenzentów zagranicznych. Profesor zaproponował, aby zorganizować spotkanie z dziekanami wydziałów celem opracowania określonego schematu w zakresie pozyskiwania recenzentów zagranicznych.

Także Prof. W. Niżański poparł potrzebę spotkania z redaktorami naczelnymi oraz prezydium KNWiBR PAN oraz włączenie się komitetu w poszukiwanie dobrych recenzentów. Dodał, że powyższe działanie jest obowiązkiem komitetu jako właściciela połowy czasopisma. W tym miejscu zaproponował spotkanie prezydium komitetu przed końcem sezonu urlopowego.

Kontynuując dyskusję, głos zabrał Prof. M. Murawski, który dodał, że widzi głęboką różnicę pomiędzy PJVS a Reproductive Biology i tylko ogromne zaangażowanie środowiska naukowców pozwala osiągnąć tak wysokie wskaźniki, jakie obecnie prezentuje to ostatnie czasopismo. W opinii Pana Profesora, komitet powinien bardziej zaangażować się w rozwój czasopisma PJVS i należałoby się zastanowić, czy czasopismo nie powinno zostać umieszczone na platformie międzynarodowej.

Z kolei Prof. dr hab. Wojciech Szweda odniósł się do kwestii zmiany tytułu, stwierdzając że w przypadku biuletynu w Puławach, również początkowo były problemy z wyeliminowaniem nazwy „Puławy”, a ostatecznie zmiana nazwy na Journal of Veterinary Research okazała się korzystna dla czasopisma. W przypadku PJVS należałoby znaleźć odpowiednią formułę dla nowego tytułu czasopisma.

Konkludując, Przewodniczący komitetu prof. dr hab. Wojciech Niżański zaproponował spotkanie grupy roboczej składającej się z Prezydium komitetu z udziałem pana Prof. Kotwicy i przedstawicieli PJVS ws. przygotowania Uchwały Komitetu dotyczącej:

- propozycji zmian w funkcjonowaniu czasopisma, ze zmianą nazwy czasopisma włącznie,
- propozycji wprowadzenia kadencyjności w Editorial Board,
- realizacji zaleceń z dzisiejszego spotkania oraz sformułowanych w 2012 r. tj.:
  - dążenia do konsekwentnego poszerzania liczby członków edytorów o członków zagranicznych;
  - zwiększenia udziału recenzentów zagranicznych i zmniejszenia udziału recenzentów krajowych;
  - zapraszania autorów o uznanym dorobku do publikacji przeglądowych;
  - wdrożenia nowoczesnego elektronicznego systemu zarządzania manuskryptami;
  - podpisania umowy z międzynarodowymi wydawnictwami;
  - wprowadzenia kadencyjności zespołu Edytorów czasopisma, np. co 4 lata wymiana o 1/3 członków zespołu edytorskiego.

Przewodniczący Komitetu, prof. Niżański, zaproponował również, aby dyskusja toczyła się nad możliwością inkorporacji czasopisma do międzynarodowego wydawnictwa, a stosowna uchwała komitetu zostanie przygotowana podczas najbliższego posiedzenia prezydium.

W odpowiedzi na konkluzję Pana Przewodniczącego prof. Niżańskiego, prof. M. Łakomy dodał, że Rada redakcyjna zawsze zwracała się do dziekanów z prośbą o wskazanie kandydatów na członków Editorial Board w Polish Journal of Veterinary Sciences.

Prof. dr hab. Krzysztof Tomczuk dodał, że również popiera emocjonalny związek komitetu z losami czasopisma i uważa, że należy powiązać aktywność recenzentką z aktywnością w Komitecie redakcyjnym.

Prof. dr hab. Zbigniew Grądzki uzupełnił, że czasopismo jest dobre wtedy, gdy publikuje dobre artykuły, co zwiększa wskaźniki naukometryczne i cytowania. Zaproponował, aby promować autorów, którzy publikują bardzo dobre prace.

Następnie Prof. K. Tomczuk poinformował, że był autorem pisma adresowanego do Pana Ministra Przemysława Czarnka, w którym przedstawiono pogląd, że publikowanie w czasopismach zagranicznych podnosi parametry tych czasopism, obniżając tym samym rangę naszych krajowych.

Prof. M. Murawski dodał, że czasopismo Reproductive Biology zaczynało swoją działalność od zera bez IF, a obecnie ma bardzo istotny wzrost IF do >2.

Wobec braku dalszych głosów w dyskusji Przewodniczący komitetu, prof. W. Niżański, przeszedł do kolejnej części obrad, przedstawiając bieżące aktywności komitetu i zakres spotkań prezydium komitetu w tym:

- 6 grudnia 2021 r. – spotkanie Prezydium Komitetu, podczas którego omówiono ramowy plan spotkania zespołu KNWiBR PAN z przedstawicielami Rady NCN w dniu 8 grudnia 2021r.;
- 10 grudnia 2021 r. – spotkanie Prezydium Komitetu ws. poparcia stanowiska Komitetu Bioetyki PAN do władz Rzeczypospolitej Polskiej, dotyczącego sytuacji związanej z IV falą pandemii COVID-19;
- 4 stycznia 2022 r. – posiedzenie PNWiBR PAN, podczas którego omówiono schemat dalszych działań w zakresie kontaktów z Radą NCN oraz opracowano cele pracy komitetu na rok 2022;
- 27 stycznia 2022 r. – posiedzenie Prezydium dotyczące strategii dalszego dialogu z Radą NCN, unifikacji stanowisk weterynaryjnych, analizy dotychczas zrealizowanych działań wynikających z konkluzji ze spotkania z Radą NCN w dniu 8 grudnia 2021r. oraz propozycji ustalenia kolejnego terminu spotkania z Radą NCN;
- 24 marca 2022 r. – Pierwsze Interdyscyplinarne Webinarium pt.: "Syntetyczna żywność - science czy fiction?", zorganizowanego przez Komitet Nauk Weterynaryjnych i Biologii Rozrodu PAN oraz z Komitet Nauk Zootechnicznych i Akwakultury PAN;
- 13 maja 2022r. – posiedzenie Prezydium KNWiBR PAN i dyskusja na temat oceny KNWiBR PAN, oceny stanu dyscypliny weterynarii oraz działań związanych z kontynuacją dialogu z Radą NCN m.in., poprzez analizę zrealizowanych dotychczas działań wynikających z konkluzji ze spotkania z Radą NCN w dniu 8 grudnia 2021 r.

Przewodniczący komitetu, prof. Niżański, podkreślił, że odbyło się 5 zebrań Prezydium KNWiBR PAN oraz zainicjował dyskusję dotyczącą dialogu z Radą NCN.

Przewodniczący KNWiBR PAN prof. W. Niżański przedstawił w formie prezentacji multimedialnej dotychczas wypracowane ustalenia z Radą NCN w tym:

Ustalenie 1 z Radą NCN

1. Komitet Nauk Weterynaryjnych i Biologii Rozrodu PAN wystąpi do NCN z prośbą o przeprowadzenie przez NCN szkoleń dla wnioskodawców w instytucjach reprezentowanych przez Komitet.

Realizacja: Szkolenia po rozmowach i ustaleniach rozpoczęto od 23 maja 2022 r.

Ustalenie 2 z Radą NCN

2. Komitet Nauk Weterynaryjnych i Biologii Rozrodu PAN powoła zespół roboczy do analizy deskryptorów w wykazie paneli NCN, celem zaproponowania ewentualnych zmian w opisach pomocniczych określeń identyfikujących, aby były jak najbardziej dostosowane do potrzeb środowiska (termin do 15 marca 2022 r.).

Realizacja: powołano zespół, opracowano zestawienie i prowadzone są w tym zakresie rozmowy z NCN.

Ustalenie 3 z Radą NCN

3. Rada NCN przy kolejnym naborze ekspertów do prac Zespołów Ekspertów odpowiedzialnych za ocenę wniosków w konkursach NCN w panelu NZ5 podejmie starania, aby zwiększyć liczbę ekspertów z nauk weterynaryjnych.

Zaproponowano, że Rada NCN rozważy możliwość powierzenia funkcji przewodniczącego Zespołu Ekspertów NZ5 ekspertowi reprezentującemu dyscyplinę weterynarii.

Realizacja: powyższe założenie jest realizowane.

Ustalenie 4 z Radą NCN

4. Ustalono konieczność przeprowadzenia briefingu dla członków Zespołów Ekspertów, które wskazywałyby na specyfikę dyscypliny weterynarii, w szczególności w kontekście badań przedklinicznych i klinicznych i braku możliwości finansowania projektów weterynaryjnych przez Agencję Badań Medycznych.

Realizacja: te działania są obecnie realizowane i koordynatorzy wskazują ekspertom na specyfikę naszych osiągnięć m.in. docelowy gatunek zwierzęcia uwzględnionego w projekcie i in.

Ustalenie 5 z Radą NCN

5. Przyjęto propozycję przekazania list czasopism, w których publikowane są artykuły z obszaru medycyny weterynaryjnej, które mogą być pomocne w doborze ekspertów i recenzentów z tej dyscypliny.

Realizacja: zrealizowano dzięki pracy całego środowiska weterynaryjnego.

Następnie Przewodniczący KNWiBR PAN przedstawił dane statystyczne w zakresie sukcesów pozyskiwania grantów na podstawie deskryptorów weterynaryjnych z NCN w różnych konkursach, które wykazały wysoki sukces projektów z tymi deskryptorami, ale składanych w większości przez pracowników spoza wydziałów weterynaryjnych. Podkreślił również, że poza deskryptorami, na niewielką skuteczność pozyskiwania projektów z weterynarii ma wpływ m.in. niski poziom wniosków, niewłaściwe sformułowanie pytania i hipotezy badawczej, zbyt wysoka aplikacyjność projektów oraz mała doskonałość opracowywanych wniosków. Reasumując dodał, że należy zwiększyć interdyscyplinarność zespołów i zagadnień podejmowanych w projektach, uwzględnić udział biologów oraz lekarzy medycyny. Podkreślił konieczność zwiększania nacisku na nauczanie zasad pisania projektów, przedstawianie młodym naukowcom zasad funkcjonowania nauki, uczenie zadawania istotnych pytań naukowych i tworzenia hipotez, a także metodyki i metodologii oraz klarownego wyrażania myśli.

Po zakończeniu wypowiedzi, Przewodniczący komitetu, prof. Niżański, zainicjował dyskusję na temat przedstawionych informacji.

Jako pierwszy głos zabrał prof. M. Ugorski, wskazując na konieczność zwiększenia liczby osób z wykształceniem weterynaryjnym, które będą członkami paneli NCN. Dodał, że na początku powołania Centrum w NCN była zdecydowanie większa grupa reprezentująca weterynarię i wtedy sukcesy grantów z weterynarii kształtowały się na poziomie 20-30%. Niestety, później ta grupa osób uległa znacznej redukcji, a obecnie sukces pozyskiwania grantów z weterynarii spadł do wartości <10%.

W dalszej części dyskusji głos zabrał Prof. T. Janowski dodając, że należy kontynuować zainicjowane działania w zakresie kontaktów z NCN. Uznał, że obecny stan w zakresie pozyskiwanych grantów *stricte* weterynaryjnych nie jest korzystny, a kluczem są recenzje, które często pisane są zbyt ogólnie i nie można się do nich odnieść. Profesor wskazał na konieczność optymalizacji systemu doboru recenzentów przez NCN, ponieważ aktualny jest niedoskonały.

Prof. Niżański, dziękując za wypowiedź Prof. Janowskiemu, poinformował zebranych, że w następnej kolejności odbędzie się dyskusja on-line z Panią prof. dr hab. Moniką Kaczmarek, członkiem Rady NCN, która przedstawi informacje z zakresu dialogu komitetu z NCN. W związku z problemami z łącznością, zdecydowano się kontynuować rozpoczętą dyskusję wśród członków komitetu.

Głos zabrał Prof. T. Stefaniak, który podzielił się spostrzeżeniami z konkursów finansowanych przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju wskazując, że wiele konkursów, które odpowiadałyby naszym potrzebom niestety zostało usuniętych z programu finansowania. Obecnie, jeśli projekt nie ma lidera z sektora przemysłowego, szanse uzyskania finansowania są znikome. Zasugerował, aby w kolejnych aktywnościach KNWiBR PAN również poruszyć kwestie związane z grantami aplikacyjnymi.

W odpowiedzi Prof. Niżański dodał, że zaistniała sytuacja wynika z faktu nieuwzględnienia weterynarii w Krajowych Inteligentnych Specjalizacjach (KIS), co ogranicza możliwość składania projektów aplikacyjnych w NCBiR. Zasugerował również, aby tę dyskusję przenieść do punktu obrad, w którym będzie omawiana sprawa KIS.

Następnie głos zabrała Prof. dr hab. Magdalena Larska, która na bazie własnych doświadczeń przedstawiła, że najczęściej projekty, które uzyskują finansowanie nie mają w swoim zespole lekarzy weterynarii.

Gdy udało się uzyskać połączenie zdalne z Panią Prof. M. Kaczmarek, przedstawiła Ona informacje na temat działań, jakie podjęło NCN w zakresie dialogu z KNWiBR PAN, w tym część dotyczącą oczekiwania NCN na przesłanie przez komitet opisu deskryptorów. Dodała również, że obecnie Rada NCN oczekuje również na dane statystyczne dotyczące liczby wniosków reprezentujących weterynarię, które wpłynęły do poszczególnych paneli, zastrzegając, że wniosków tych jest mało.

W odpowiedzi na informacje przedstawione przez Panią Prof. M. Kaczmarek, Przewodniczący komitetu, Prof. W. Niżański dodał, że w obrębie krajowych ośrodków weterynaryjnych należy zadbać, aby jak najwięcej takich wniosków wpłynęło do poszczególnych paneli NCN.

Poinformował również, że jest po rozmowie z przedstawicielami Rady NCN – Panią Anną Fiust i prof. Jackiem Kuźnicki – i spotkanie w sprawie przekazania deskryptorów do NCN jest zaplanowane na przyszły tydzień.

Prof. Niżański poinformował również zebranych, że propozycja wyboru przewodniczącego panelu NZ5 reprezentującego nauki weterynaryjne była złożona przez Przewodniczącego Rady NCN Pana prof. J. Kuźnickiego.

W odpowiedzi na informacje przedstawione przez Przewodniczącego komitetu prof. Niżańskiego, Pani Prof. M. Kaczmarek dodała, że większość ekspertów wchodzących w skład paneli pochodzi z zagranicy, ponieważ chodzi o uniknięcie wzajemnej oceny naukowców krajowych. Pani Profesor przyznała, że otrzymują bardzo wiele głosów krytyki i niezadowolenia, ale wszyscy powinni mieć świadomość, że NCN nie dostaje większego finansowania i dlatego bardzo często nie uzyskują finansowania dobre projekty, które mają bardzo wysoką punktację. Wynika to niestety z braku funduszy.

Następnie głos zabrała Pani Prof. dr hab. Marta Kankofer informując zebranych, że problem był również dyskutowany na forum spotkania władz akredytowanych wydziałów weterynaryjnych z Ministrem Edukacji i Nauki Panem dr hab. Przemysławem Czarnkiem. Zwróciła się również z zapytaniem do Pani prof. Kaczmarek, czy byłaby możliwość wprowadzenia w ocenie projektów działania, w którym osoba składająca grant mogła odpowiedzieć recenzentowi na przedstawione uwagi.

Prof. Kaczmarek w odpowiedzi na zadane pytanie poinformowała, że ze względu na dużą liczbę konkursów jest to raczej niemożliwe. Byłoby to możliwe w przypadku rezygnacji z jednej tury konkursów. Dodała również, że zawsze można się odwołać, jeśli dojdzie do ewidentnej pomyłki w ocenie. W takiej sytuacji powoływane są tzw. super panele do oceny wniosków. Prof. Kotwica dodał, że niestety odwołać się można tylko od kwestii formalnych, natomiast uwagi merytoryczne zgodnie z regulaminem nie podlegają procedurze odwoławczej.

Prof. Larska dodała również, że nie ma jasności, jak oceniane są wnioski i jeśli ocena ekspercka jest prawidłowa, nie ma możliwości odwołania się od decyzji.

Prof. T. Janowski w świetle przedstawionych przez prof. Kankofer informacji na temat wnioskowania u ministra Przemysława Czarnka ws. powołania odrębnego panelu dla weterynarii w NCN zaapelował o jedność środowiska weterynaryjnego, ponieważ prowadzi to do wielu nieporozumień. Także prof. Niżański zwrócił się z prośbą o zachowanie takiej jedności i wzajemne konsultowanie tego rodzaju aktywności.

W dalszej kolejności głos zabrał ponownie prof. Stefaniak z prośbą o dyskusję nad projektami składanymi do Narodowego Centrum Badań i Rozwoju (NCBiR).

Prof. Niżański wyraził poparcie dla tej propozycji dodając, że ponieważ ma to istotny związek z KIS, pozwoli sobie zainicjować dyskusję nad Krajowymi Inteligentnymi Specjalizacjami. W pierwszej kolejności Prof. Niżański przedstawił pokrótce definicje KIS wraz z charakterystyką poszczególnych działów w tym: zdrowe społeczeństwo; biogospodarka rolno-spożywcza, leśno-drzewna i środowiskowa; zrównoważona energetyka oraz innowacyjne technologie i procesy przemysłowe. Następnie dodał, że KIS są to obszary, których rozwój zapewni: tworzenie innowacyjnych rozwiązań społeczno-gospodarczych, zwiększenie wartości dodanej gospodarki i podniesienie jej konkurencyjności na arenie międzynarodowej.

Z funduszy unijnych przeznaczonych na wsparcie badań, rozwoju i innowacji w ramach Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój (POIR) na lata 2020-2021, w obecnej, jak i nowej perspektywie finansowej na lata 2021-2027 będą finansowane projekty dotyczące inteligentnych specjalizacji, czyli tych o największym potencjale innowacyjnym i konkurencyjnym.

Na dotacje w ramach programów operacyjnych w perspektywie finansowej 2021-2027 mogą liczyć projekty dotyczące (KIS) obszarów tematycznych o najwyższym potencjale naukowym i gospodarczym w skali kraju. **Wsparciem ze środków Unii Europejskiej obejmowane są wyłącznie projekty wpisujące się w inteligentne specjalizacje. Przedsiębiorcy powinni mieć na uwadze to, by ich projekty realizowane były w obszarach zgodnych z inteligentnymi specjalizacjami.**

Problemy z pozyskiwaniem funduszy dla weterynarii, wynikają z braku wpisania tych branż w KIS. Obszarów weterynaryjnych jest bardzo niewiele, dlatego komitet zainicjował prace nad podjęciem działań, aby wpisać do KIS proponowane obszary z zakresu weterynarii.

W tym miejscu Prof. Niżański zwrócił się do prof. dr hab. Michała Janka z SGGW o przedstawienie propozycji KNWiBR PAN dotyczącej wpisania do KIS proponowanych regionów. Prof. M. Jank przedstawił propozycje zmian w KIS w formie prezentacji zdalnej.

Proponowany przez Prof. Michała Janka zapis znalazłby się w rozdziale IV: Technologia produkcji roślinnej i zwierzęcej - jako punkt 4.

4. Innowacyjne metody pozwalające na poprawę dobrostanu i ochronę zdrowia zwierząt gospodarskich i towarzyszących.

- Badania i rozwój produktów leczniczych weterynaryjnych, w tym terapii zaawansowanych i biologicznych, dla zwierząt produkcyjnych i towarzyszących;
- Badania i rozwój innowacyjnych środków żywienia zwierząt produkcyjnych i towarzyszących;
- Badania i rozwój nowoczesnych technologii weterynaryjnych – urządzenia, wyroby medyczne, technologie medycyny regeneracyjnej i materiałowe;
- Wykorzystanie narzędzi informatycznych i bioinformatycznych w ochronie zdrowia i dobrostanie zwierząt;
- Innowacyjne narzędzia diagnostyczne, markery i biomarkery w ochronie zdrowia i dobrostanie zwierząt;
- Opracowywanie i walidacja nowych modeli zwierzęcych wykorzystywanych w badaniach biomedycznych.

Wybrane elementy z zakresu KIS 2 – Zdrowie i dobrostan Zwierząt

2.IV.4. – Innowacyjne metody pozwalające na poprawę dobrostanu i ochronę zdrowia zwierząt.

Po zakończeniu prezentacji przedstawionej w formie on-line przez prof. Janka została zainicjowana dyskusja.

Prof. Stefaniak sformułował pytanie, czy powyższe informacje wskazują na fakt, iż aby aplikować o grant do NCBiR to zagadnienia muszą być zawarte w KIS.

Prof. M. Jank potwierdził, że złożenie projektu do NCBiR wymaga jego przypisania do konkretnych KIS. Brak takiego przypisania powoduje, że projekt jest odrzucany ze względu na brak powiązania z KIS.

Prof. Zbigniew Grądzki zwrócił się z pytaniem jak duża jest szansa, że proponowany przez komitet zapis zostanie wpisany do KIS.

W odpowiedzi na zadane pytanie Prof. Jank dodał, że Ministerstwo z góry zakłada, że takie modyfikacje są dopuszczalne pod warunkiem, że zostaną odpowiednio umotywowane i prawidłowo zgłoszone. Jednak dotychczasowe starania nie spotkały się z odpowiedzią ministerstwa. Jakkolwiek, zakres KIS podlega stałej modyfikacji, ponieważ pewne tematy i kierunki badań naturalnie zanikają i pojawiają się nowe.

W świetle przeprowadzonej dyskusji, wszyscy zebrani poparli zaproponowane przez prezydium komitetu działania.

Kolejnym punktem posiedzenia była ocena stanu dyscypliny, którą kolejno przedstawili Prof. dr hab. Jan Kotwica oraz Prof. dr hab. Maciej Ugorski, jako dwaj niezależni eksperci powołani przez Przewodniczącego Komitetu prof. Niżańskiego do przeprowadzenia w/w oceny.

W pierwszej kolejności głos zabrał prof. Kotwica, który przedstawił (w oparciu o bazę Scopus, WoS oraz Scimago) liczbę i jakość publikacji opublikowanych w latach 2016-2021 w zakresie deskryptora weterynaria. Pozwoliło to na wyodrębnienie - 3877 dokumentów, co wskazuje na wzrost liczby publikacji w ciągu ostatnich 25 lat od 100 publikacji do ponad 700/rok.

W ciągu ostatnich 25 lat najwięcej publikacji opublikowano w czasopismach: PJVS, Medycyna Wet, Annals Anim Sci i Animals. W latach 2016-21, publikacje ukazywały się głównie w czasopismach Animals, Medycyna Weterynaryjna, Annals Animal Sci, PJVS, Journal Vet Res, Theriogenology, BMC Vet Res. Zdecydowana większość publikacji ukazała się w czasopismach krajowych, chociaż w ostatnim okresie najwięcej prac publikowanych jest w Animals.

Analiza Citescore czyli 4-letniego IF czasopism upodobanych przez naszych Autorów wykazała, że najwyższe wskaźniki ma Annals of Anim Sciences, na drugim miejscu jest Journal of Veterinary Research, Animals na trzecim miejscu, PJVS zajmuje czwarte miejsce i Medycyna Weterynaryjna, która zajmuje ostatnie miejsce w grupie omawianych czasopism. Profesor Kotwica dodał, że wg Jego opinii Medycyna Weterynaryjna jest raczej cennym czasopismem zawodowym, przyczyniającym się do upowszechniania wiedzy weterynaryjnej, zaś w niewielkim stopniu dostarczającej nowych oryginalnych wyników. Pogląd ten ma wsparcie w wysokim odsetku artykułów przeglądowych publikowanych w Medycynie Weterynaryjnej.

Oceniając wsparcie finansowe dla badań weterynaryjnych wskazał, że najwyższe finansowanie ok. 350 publikacji, czyli ok. 10% publikacji finansowanych jest w ramach projektów NCN. Wśród 20 najwyższycy cytowanych artykułów, 2 były z Annals Anim Sci i J Vet Res., co oznacza dobrą pracę redakcyjną tych czasopism.

W dalszej części prezentacji dotyczącej oceny stanu dyscypliny prof. Kotwica oparł się na wskaźnikach uzyskanych z bazy Scopus, dodając że podobnie jak w Web of Science i PubMed uzyskana liczba publikacji jest zbliżona. Profesor zasugerował wykorzystanie wskaźnika Field Weighted Citation Impact (FWCI) – wskazującego, jak wypada cytowanie tego obszaru ze średnią światową.

Wskaźnik FWCI publikacji we współpracy międzynarodowej jest znacznie wyższy, jeśli zaś jest to praca jednoautorska to wskaźnik jest najniższy. Przedstawiona przez prof. Kotwicę analiza kwartyli czasopism i prac w nich publikowanych wykazała, że w pierwszym Q1- znajduje się ok 30% prac, Q2- 42% w Q3-17,5, Q4-11.

Natomiast istotna różnica jest obserwowana w przypadku cytowań/publikację oraz FWCI, ponieważ wskaźniki te są znacznie niższe niż krajów Europy Zachodniej, ale także Republiki Czeskiej oraz Węgier. Dla porównania, FWCI dla Holandii (1,58) Czech (1,03), Węgier (0,99) oraz Polski (0,95). Następnie prof. Kotwica przedstawił zależność liczby publikacji oraz IF czasopisma przed i po uzyskaniu stopnia dr hab. lub tytułu naukowego. Później oparł się na sukcesach w pozyskiwaniu grantów dodając, że istnieje pewna zależność pomiędzy awansami naukowymi a pozyskiwaniem projektów. Zdecydowanie wyższy odsetek w pozyskiwaniu projektów ma obecne młode pokolenie naukowców.

Następnie głos w dyskusji zabrał prof. M. Ugorski, który przedstawił dane liczbowe w oparciu o bazę Web of Sciences za lata 2017-2021.

Podkreślił, że w analizie oceny dyscypliny zostali uwzględnieni wszyscy pracownicy wszystkich instytucji reprezentujących dyscyplinę weterynaria (niekoniecznie lekarze weterynarii). Te publikacje ukazują się nie tylko w czasopismach weterynaryjnych, ale także reprezentujących inne dyscypliny. Prezentując dane statystyczne podkreślił, że w zakresie liczby publikacji, prezentujemy poziom porównywalny do innych krajów europejskich. Jednakże jakość prac i czasopism, w których publikujemy, jest gorsza w porównaniu do renomowanych ośrodków zagranicznych.

Profesor wskazał, że problemem jest także niski sukces w pozyskiwaniu grantów finansowanych ze źródeł zewnętrznych, szczególnie europejskich. Brak jest przełożenia publikacji na projekty pozyskiwane przez dyscyplinę weterynaria. Trzecim elementem oceny stanu dyscypliny jest pokazanie największego osiągnięcia poszczególnych jednostek. W tym zakresie Pan Profesor nie uzyskał jeszcze wyczerpujących danych z ośrodków. Profesor Ugorski zwrócił się z prośbą do zebranych, aby w opisie najważniejszego osiągnięcia ośrodka znalazły się: liczba publikacji

dotyczących osiągnięcia wraz z wykazem, czasopisma, w których zostały opublikowane, cytowania i czy uzyskano dzięki nim konkretne fundusze w postaci projektów lub, czy były one nagradzane krajowymi lub międzynarodowymi nagrodami.

Reasumując Przewodniczący komitetu prof. W. Niżański stwierdził, że jako środowisko publikujemy dość dużo, co nie znaczy że dobrze, ponieważ liczba publikacji w czasopismach z Q1 jest dość niska, poza tym prace są rzadko cytowane, co generuje relatywnie niski indeks Hirsha. Wskazał również na dość wysoki wskaźnik autocytowań. Podkreślił także, że w poprzedniej kadencji komitet opracowywał już minimalne wymagania dla osób występujących o stopnie naukowe, co podniosło jakość publikowanych prac.

Zabierająca głos w dyskusji Prof. Markowska-Daniel dodała, że takie działania muszą być prawnie usankcjonowane i nie możemy mijać się z prawem oraz statutami uczelni. W przeciwnym razie doktoranci i habilitanci mogliby podważyć recenzje, jeśli nie byłyby zgodne z aktualnym prawodawstwem.

Także Prof. Ugorski dodał, że takie działania już były prowadzone przez komitet w poprzedniej kadencji, ale ze względu na zmiany w prawie Ustawa 2.0 wszystko zostało zmienione i Komitet stracił obecnie wpływ na wymogi awansowania na stopnie i tytuły naukowe.

Z kolei Prof. Niżański potwierdził, że w ostatnim czasie na Uczelniach wszelkie próby zwiększenia kryteriów, jakie powinni spełniać kandydaci na doktora lub dra habilitowanego kończyły się niepowodzeniem.

Prof. K. Tomczuk dodał również, że jeśli poszczególne dyscypliny wprowadzą dodatkowe kryteria, to może to wpłynąć na ograniczenie uzyskiwania awansów w tych ośrodkach.

Prof. Kotwica uzupełnił, że dyscyplina weterynaria poczyniła znaczny postęp w publikowaniu, jednak inne dyscypliny, w wielu przypadkach, uzyskały ten postęp szybciej. Jednocześnie zasugerował, aby tego rodzaju dyskusje były prowadzone we własnych gremiach w jednostkach, które reprezentujemy. Powinny one dotyczyć elementów, które mają wpływ na rozwój naukowy w zakresie pozyskiwania stopni naukowych. Szczególnie młode osoby mogą dużo wnieść w rozwój dyscypliny poprzez aktywny udział w gremiach czasopism, jako edytorzy czy recenzenci. Według Profesora, istotnie ważna jest również współpraca naukowa, szczególnie w zakresie międzynarodowej wymiany myśli i doświadczeń naukowych.

Prof. Niżański dodał, że należy zwrócić uwagę na listę szanghajską - tu najistotniejsze znaczenie ma liczba publikacji w kwartylu Q1, liczba publikacji międzynarodowych oraz liczba cytowań.

Prof. Monika Bugno-Poniewierska wskazała, że wymaga się od nas wypełniania tzw. slotów i publikacji, i w takim przypadku to właśnie czasopisma takie jak MDPI dają nam możliwość publikacji w krótkim czasie oraz ze znacznym IF, niestety są one dosyć kosztowne.

Prof. Renata Urban-Chmiel dodała, że czasopisma MDPI w wielu przypadkach oferują dość istotne, czasem nawet 100% rabaty za różne aktywności, np. recenzje artykułów czy uczestnictwo jako Guest Editor w numerach tematycznych. To wszystko zwiększa atrakcyjność publikowania np. w czasopiśmie Animals. Zasugerowała, aby nasze krajowe czasopisma również występowały z podobnymi inicjatywami, co z pewnością zwiększy ich atrakcyjność w zakresie publikowania.

Wobec braku dalszych głosów w dyskusji Przewodniczący komitetu prof. W. Niżański zakończył posiedzenie plenarne. Przypomniał także o kongresach w Polanicy i w Krakowie, dodając również, aby wykorzystywać stronę na Facebook'u do opracowywania kalendarium kongresów.

Prof. dr hab. Wojciech Niżański

Przewodniczący KNWiBR PAN

Osoba sporządzająca protokół

Prof. dr hab. Renata Urban-Chmiel – sekretarz prezydium KNWiBR PAN